

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

1. Konventionens baggrund og forhistorie.

Det internationale økonomiske samarbejde siden krigens afslutning har fundet sted dels på universel basis inden for de under De forenede Nationer nedsatte organer, i første række Den internationale Valutafond (IMF) og Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), dels på regional basis, for de vesteuropæiske landes vedkommende først og fremmest inden for Den Europæiske Økonomiske Samarbejdsorganisation, OEEC.

Inden for begge grupper af internationale organisationer har resultaterne i retning af en frigørelse af samhandelen gennem afskaffelse af kvantitative restriktioner og bilaterale arrangementer og gennem etablering af flersidige betalingssystemer været særdeles betydelige. Desuagtet er det ikke lykkedes at gøre væsentlige fremskridt i retning af en afvikling af toldskrankerne. Der har ganske vist som følge af de inden for GATT afholdte internationale toldkonferencer fundet en række toldnedsættelser og toldbindinger sted, men der har uanset dette næppe fundet nogen betydelig reduktion sted af det almindelige toldniveau. Flere forsøg af lavtariflandene, heriblandt Danmark, på inden for OEEC at nå frem til en afvikling af toldskrankerne på regional, europæisk basis er ligeledes endt resultatløse.

Også de resultater, der er opnået inden for OEEC og GATT i retning af en frigørelse af samhandelen med landbrugsvarer, har været beskedne. Den stærke landbrugsprotektionisme, der gør sig gældende i de fleste lande, har medført, at man i et vist omfang har måttet give særregler for samhandelen med landbrugsvarer eller indrømme enkelte lande undtagelsesordninger på dette område.

Det var bl. a. på baggrund af vanskelighederne ved at få gennemført en toldnedsættelse eller told-

afvikling inden for rammerne af OEEC, at de seks kontinentale lande, Belgien, Frankrig, Holland, Italien, Luxembourg og Tyskland, i 1956 indledte forhandlinger om oprettelse af et fællesmarked i form af en toldunion. Et samarbejde om dannelse af et fællesmarked for kul og stål mellem disse lande var allerede blevet indledt i 1952 ved oprettelsen af Den Europæiske Kul- og Stålundion. Forhandlingerne om et fælles marked mellem de seks nævnte lande resulterede i undertegnelsen i Rom i marts 1957 af en traktat, hvorved det Europæiske Økonomiske Fællesskab oprettedes, og i henhold til hvilken told og restriktioner skal afvikles i løbet af en overgangsperiode på 12-15 år, samtidig med at et intimt samarbejde på en række områder gennemføres. Traktaten trådte i kraft den 1. januar 1958, og de første praktiske skridt mod en frigørelse af samhandelen påbegyndtes den 1. januar 1959, hvor tolden for den indbyrdes samhandel nedsattes med 10 pct. Samtidig indledtes en afvikling af de kvantitative restriktioner.

Baggrunden for de Seks' initiativ var imidlertid ikke alene økonomiske hensyn, men også politiske. Hensigten med dannelsen af dette fællesmarked var tillige på længere sigt at nå frem til en snæver union eller endog en enhed af de seks lande, også på det politiske område.

Oprettelsen af de Seks' fællesmarked ville ikke kunne undgå at medføre konsekvenser for de øvrige europæiske landes samhandel med de Seks. Under afviklingen af skrankerne for samhandelen mellem de Seks indbyrdes, ville de øvrige medlemmer af OEEC blive udsat for en stadig stigende forskelsbehandling. Såfremt de øvrige medlemmer af OEEC ikke blev inddraget i bestræbelserne for en afvikling af skrankerne for samhandelen, ville der derfor bestå fare for, at deres eksport til de Seks ville blive formindsket.